

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de mondelinge uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 april 2012 in zaak nr. 12/5613 in
het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2012 heeft de minister de vreemdeling opgedragen de Europese Unie onmiddellijk te verlaten en tegen hem een inreisverbod uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 24 april 2012, waarvan het proces-verbaal is verzonden op 25 april 2012, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard en overwogen dat het tegen het inreisverbod gerichte beroepschrift krachtens artikel 6:15, tweede lid, van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift wordt doorgezonden aan de minister. Het proces-verbaal van deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 30 september 2010 heeft de minister van Justitie het tegen het besluit van 13 november 2009 tot afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. In het besluit van 30 september 2010 heeft de minister vermeld dat, voor zover thans van belang, de vreemdeling na bekendmaking daarvan niet langer rechtmatig in Nederland verblijft, dat hij Nederland zelfstandig en uit eigen beweging onmiddellijk dient te verlaten en dat hij, indien hij Nederland niet heeft verlaten, kan worden verwijderd.

Bij uitspraak van 23 maart 2011 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, in zaak nr. 10/34303 het tegen het besluit van 30 september 2010 door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling geen hoger beroep ingesteld.

Bij besluit van 6 februari 2012 heeft de minister de vreemdeling medegedeeld dat hij onmiddellijk de Europese Unie dient te verlaten en tegen hem een inreisverbod uitgevaardigd.

2.2. De door de minister in grief 1 opgeworpen rechtsvraag over het rechtskarakter van de mededeling onmiddellijk de Europese Unie te verlaten, heeft de Afdeling reeds beantwoord bij uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3 (www.raadvanstate.nl). Uit overweging 2.3.2 van die uitspraak, die ook in dit geval van toepassing is, volgt dat deze grief niet kan leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.3. De minister klaagt in de grieven 2 en 3, in hun onderlinge samenhang bezien en samengevat weergegeven, dat de rechtbank het tegen het inreisverbod gerichte beroepschrift van de vreemdeling ten onrechte krachtens artikel 6:15, tweede lid, van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift aan hem heeft doorgezonden.

2.3.1. De door de minister in deze grieven opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eveneens beantwoord bij voormelde uitspraak van 15 juni 2012. Uit overweging 2.3.6, derde alinea, van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft en waaraan de grieven niet afdoen, bezien in verbinding met de hiervoor onder 2.1 weergegeven feiten en omstandigheden, volgt dat tegen het inreisverbod rechtstreeks beroep openstond.

Grieven 2 en 3 slagen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank daarin het beroep tegen het inreisverbod niet-ontvankelijk heeft verklaard. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd.

2.5. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 april 2012 in zaak nr. 12/5613, voor zover hierin het beroep tegen het inreisverbod van 6 februari 2012 niet-ontvankelijk is verklaard;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
lid van de enkelvoudige kamer

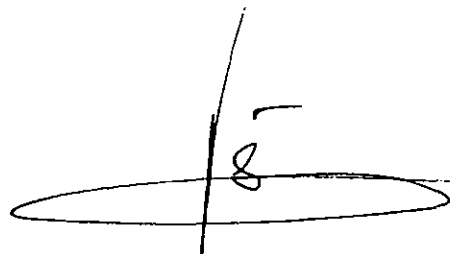
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 juli 2012

480-714.

Verzonden: 24 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser